

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2C/299/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214201771
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Petrusová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2020:6214201771.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudkyňou JUDr. Elenou Petrusovou v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpeného REMEDIUM Legal, s. r. o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému A. D., X.. XX. XX. XXXX, V. L. Y. XX, o zaplatenie 4.354,56 Eur istiny s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti o zaplatenie 4.354,56 Eur istiny s príslušenstvom **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu sa pôvodne žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným 1/ H. D., 2/ A. D. povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 5.219,68 Eur s prísl. a nahradiť mu trovy konania. V návrhu žalobca uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 28. 06. 2012 medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s., Bratislava a ním, mu postupca postúpil pohľadávku voči žalovaným. V návrhu ďalej uviedol, že postupca a žalovaní uzatvorili dňa 19. 07. 2006 zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovaným peňažné prostriedky, podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Ďalej uviedol, že zmluva obsahuje všetky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 03. 2013 sp. zn. 6Mcdo/4/2012. Ďalej uviedol, že pokiaľ ide o pohľadávku ku dňu postúpenia predstavovala sumu 7.202,36 Eur, ktorá pozostávala z istiny 6.225,22 Eur, riadneho úroku 477,34 Eur, úroku z omeškania 475,88 Eur a ostatného príslušenstva 23,92 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 23,92 Eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo, poplatky a sumu 475,88 Eur predstavujú úroky z omeškania, ktoré nároky si v tomto konaní neuplatňuje. Uplatňuje si splátky úveru splatné od 20. 03. 2010 do 20. 06. 2016 v počte 79 a celkovej výške 5.219,68 Eur. Splátky pôvodne splatné od 20. 08. 2012 do 20. 06. 2016 sa stali splatnými dňa 06. 08. 2012, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

2. Žalobca k návrhu pripojil Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 19. 07. 2006, Všeobecné obchodné podmienky, Výzvu k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18. 07. 2012, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0900/2012/CE spolu s prílohami, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 18. 07. 2012, adresované H. D., Pokus o zmier zo dňa 13. 02. 2014, adresovaný žalovaným. V priebehu sporu žalobca predložil Výzvu zo dňa 18. 03. 2009, adresovanú H. D..

3. Okresný súd Veľký Krtíš dňa 15. 04. 2014 pod č.k. 2C/299/2014-38 vydal platobný rozkaz, ktorým uložil žalovaným X/Monike D., 2/. A. D. povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 5.219,68 Eur s prísl. a nahradiť mu trovy konania. Uznesením zo dňa 12. 08. 2014 č.k. 2C/299/2014-47 bol platobný rozkaz zrušený, nakoľko ho nebolo možné doručiť žalovaným 1/, 2/ do vlastných rúk.

4. Po podaní žaloby žalovaná H. D. dňa 03. 07. 2014 umrela, preto potom uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 18. 09. 2015 č.k. 2C/299/2014-76 bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia dedičského konania po odporkyni 1/ (žalovanej 1/), vedené na Notárskom úrade JUDr. Alžbety Kondrlíkovej so sídlom Mierová 1, Veľký Krtíš pod sp.zn. 3D/203/2014.

5. Uznesením zo dňa 15. 07. 2019 č.k. 2C/299/2014-123 Okresný súd Veľký Krtíš konanie voči žalovanej X/ H. D. zastavil a žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 08. 2019.

6. Podaním, doručeným súdu dňa 14. 02. 2020, vzal žalobca žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 865,12 Eur.

7. Na pojednávaní dňa 18. 02. 2020 právny zástupca žalobcu uviedol, že žiada konanie zastaviť v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 865,12 Eur. V zostávajúcej časti trvá na podanej žalobe a žiada jej vyhovieť s tým, že trvá na doterajších písomných a ústnych vyjadreniach.

8. Žalovaný bol na pojednávanie riadne predvolaný, neustanovil sa na pojednávanie, preto potom súd spor prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

9. Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom zo dňa 18. 02. 2020 č.k. 2C/299/2014 - 186 konanie v časti o zaplatenie 865,12 Eur zastavil (I.výrok), vo zvyšku súd žalobu zamietol (II. výrok) a žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal (III. výrok). V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Slovenská sporiteľňa nedodržala postup v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 03. 09. 2020 16Co/31/2020 - 219 č.k. vo výroku, v ktorom okresný súd vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku, ktorým žalovanému voči žalobcovi nepriznal náhradu trov konania zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil späť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd konanie v časti o zaplatenie 865,12 Eur zastavil, zostáva nedotknutý. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že zo zisteného skutkového stavu veci súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru o tom, že pôvodný veriteľ, teda Slovenská sporiteľňa, a. s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky nie je tá skutočnosť, že nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti veriteľom, ale splnenie zákonných podmienok uvedených v ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Ďalej uviedol, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Zákon č. 483/2001 Z. z. je kľúčovým právnym predpisom upravujúcim činnosť bánk, ktorého § 92 ods. 8 zároveň veľmi presne upravuje, za akých okolností môže banka postúpiť pohľadávku z úveru na inú banku a tiež aj na tretiu osobu, a to aj na osobu bez bankovej licencie a bez súhlasu dlžníka. V zmysle § 92 ods. 8 vyššie citovaného zákona banka musí pre platné postúpenie pohľadávky splniť nasledovné podmienky: a/ musí písomne vyzvať svojho klienta, aby dlh zaplatil a b/ ak je napriek písomnej výzve klient v omeškaní viac ako 90 kalendárnych

dní čo i len s časťou dlhu, môže banka postúpiť pohľadávku uplynutím uvedených 90 dní. Postúpenie pohľadávky banky

v rozpore s uvedenými zákonnými podmienkami je absolútnym neplatným právnym úkonom (v tomto smere vid' aj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 11. 2019 sp. zn. 1Obdo/92/2018). Uložil okresnému súdu v ďalšom konaní skúmať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v súlade s ust. § 92 ods. 8 ZoB v súdnej veci s tým, že povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť však v predmetnom konaní spočíva na žalobcovi. Od posúdenia otázky platného alebo neplatného postúpenia pohľadávky v súlade s ust. § 92 ods. 8 ZoB potom závisí aj posúdenie existencie alebo neexistencie žalobcom uplatneného práva, teda existencia alebo neexistencia jeho aktívnej vecnej legitímácie v konaní.

11. Po zrušení veci krajským súdom právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že trvá na svojich ústnych a písomných vyjadreniach, žiadal súd, aby žalobe vyhovel.

12. Žalovaný bol na pojednávanie riadne predvolaný, neustanovil sa na pojednávanie, preto potom súd spor prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

13. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava a žalovaný (ako aj neb. H. D. - pôvodná žalovaná) dňa 19. 07. 2006 uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, a to v zmysle § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru v sume 140.000 Sk/4.647,14 Eur, išlo o spotrebný úver - bezúčelový, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať v splátkach po 2.069,- Sk/68,67 Eur k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola určená na 20. 06. 2016. Žalobca súdu predložil výzvu datovanú 18. 03. 2009, adresovanú H. D., ktorou jej oznámil, že so splácaním pohľadávky je v omeškaní ku dňu 28. 02. 2009 vo výške 276,02 Eur s tým, že ju vyzval, aby dlžnú sumu uhradila najneskôr do 10 dní od doručenia tejto výzvy. Listinný doklad o doručení výzvy žalobca nepreložil. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 06. 2012 Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava postúpila pohľadávku voči žalovanému (žalovaným) žalobcovi.

Z prílohy č. 1 k predmetnej zmluve (č. I. 30 spisu) vyplýva, že ku dňu postúpenia výška pohľadávky predstavovala 7.202,36 Eur, z toho istina 6.225,22 Eur, riadny úrok 477,34 Eur, úrok z omeškania 449,88 Eur, poplatky 977,14 Eur, omeškanie predstavovalo 1303 dní

a výška omeškaných splátok predstavovala sumu 7.180,07 Eur. Podaním zo dňa 18. 07. 2012 Slovenská sporiteľňa oznámila H. D. postúpenie pohľadávky žalobcovi, doklad o doručení predložený nebol, avšak v predmetnom podaní je označená ako adresa bydliska H. D., N. XX, pričom menová mala vedený trvalý pobyt

na adrese Y. XX, Podaním zo dňa 18. 07. 2012 žalobca vyzval H. D.

k okamžitému uhradeniu dlžnej čiastky v zmysle predmetnej zmluvy, a to najneskôr do

28. 07. 2012, doklad o doručení zásielky predložený nebol, v podaní je uvedená ako adresa bydliska opätovne N. XX. Po zrušení veci krajským súdom súd vyzval právneho zástupcu žalobcu aby súdu predložil výzvu adresovanú žalovanému v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Právny zástupca žalobcu výzvu nepreložil, vo svojom podaní, doručenom súdu dňa 28. 10. 2020 (čl 233 - 236) poukázal na rozhodnutia súdov v obdobných veciach.

14. Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže

banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Súd pri svojom rozhodovaní v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 4.354,56 Eur s prísl. vychádzal z citovaných ustanovení zákona. V predmetnom spore ide o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy jednala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný zmluvu uzavrel ako fyzická osoba, nejednal v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ani v rámci samotného výkonu svojho povolania. Ide teda o zmluvu, ktorá spadá pod ochranu v zmysle ustanovení § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Predovšetkým sa v konaní súd zaoberal aktívnou vecou legitimáciou žalobcu, ktorou sa rozumie hmotno - právne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi, ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotno - právny nárok uplatňovať. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Zákon č. 483/2001 Z. z. je kľúčovým právnym predpisom upravujúcim činnosť bánk, ktorého § 92 ods. 8 zároveň veľmi presne upravuje, za akých okolností môže banka postúpiť pohľadávku z úveru na inú banku a tiež aj na tretiu osobu, a to aj na osobu bez bankovej licencie a bez súhlasu dlžníka. V zmysle § 92 ods. 8 vyššie citovaného zákona banka musí pre platné postúpenie pohľadávky splniť nasledovné podmienky: a/ musí písomne vyzvať svojho klienta, aby dlh zaplatil a b/ ak je napriek písomnej výzve klient v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní čo i len s časťou dlhu, môže banka postúpiť pohľadávku uplynutím uvedených 90 dní, pričom žalobca splnenie týchto zákonných podmienok nepreukázal. Pokiaľ teda došlo zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava o postúpenie pohľadávky na žalobcu, išlo o postúpenie pohľadávky banky v rozpore s uvedenými zákonnými podmienkami, preto potom Zmluva o postúpení pohľadávok z 27. 09. 2012 je neplatným právnym úkonom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 11. 2019 sp. zn. 1Obdo/92/2018). Pokiaľ žalobca vo svojich podaniach poukazuje na judikát uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR bol pod č. 119/2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, ktorého publikovaná právna veta znie: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi

o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník“. Podľa názoru súdu sa jedná o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery

v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných princípoch ako právo obchodné. Uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevylučuje možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore

so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa. Následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom

(§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. V tomto smere súd poukazuje na právny názor vyslovený krajským súdom vo vyššie citovanom uznesení,

v ktorom krajský súd uviedol, že postúpenie pohľadávky banky v rozpore so zákonnými podmienkami (§ 92 ods. 8 zákona o bankách) je absolútnym neplatným právnym úkonom, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 11. 2019 sp. zn. 1Obdo/92/2018). Zároveň krajský súd zdôraznil, že povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť v predmetnom konaní spočíva na žalobcovi. Žalobca podľa názoru súdu nepreukázal splnenie zákonných podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepredložil výzvu jeho právneho predchodcu adresovanú (a doručенú) žalovanému, ktorou ho tento vyzval, aby dlh zaplatil. Pokiaľ Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava postúpila pohľadávku na žalobcu, išlo

o postúpenie pohľadávky banky v rozpore s uvedenými zákonnými podmienkami, preto potom Zmluva o postúpení pohľadávok z 27. 09. 2012 je neplatným právnym úkonom

v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov mal súd za to, že žalobca v predmetnom spore nemá aktívnu vecnú legitimáciu a preto potom žalobu zamietol.

19. O náhrade trov konania strán sporu súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1, § 256 CSP. V časti týkajúcej sa zastavenia konania pokiaľ ide o zapl. sumy 865,12 Eur, ani jedna zo strán sporu nenesie procesné zavinenie na zastavení konania v tejto časti, nakoľko pôvodná žalovaná 1/ v priebehu sporu umrela a predmetná suma bola žalobcovi poukázaná v zmysle uznesenia Okresného súdu V. Krtíš zo dňa 02. 05. 2019 č.k. 3D/203/2014-574, Dnot. 335/2014 v rámci rozvrhu výťažku. V zostávajúcej časti bol žalovaný v spore úspešný avšak, žiadne trovky mu nevznikli, ani mu zo spisu nevyplyvajú, preto potom súd rozhodol tak, že žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde

Veľký Krtíš písomne v 4 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa uvedú všeobecné náležitosti podania (§ 127 CSP), najmä ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis. Okrem toho sa uvedú aj osobitné náležitosti odvolania (§ 363 CSP) a to proti ktorému rozsudku smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozsudok považuje za nesprávny (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok.